

ми каза той, че е ипотециралъ мѡшята си въ Молдова за 25,000 минца, и че ще дойде въ Бѣлградъ съ нужднитѣ за тази цѣль пари. Слѣдъ това говорихме доста дълго по нѣкои общи на работата въпроси и се раздѣлихме много приятелски.

Отъ тукъ азъ отивамъ при Райнова, казвамъ му, че съмъ нарѣдилъ работата съ Богориди, и че той ми се обѣща да дойде въ Бѣлградъ съ нужднитѣ пари, за да се приготви добръ въстанието. Но че Раковски е поржчалъ вече извѣстно число пушки и други припаси, които трѣбва да се платятъ. Тогава Райновъ ме заведе въ кантората си, гдѣто слѣдъ малко дойде и А. Михайловъ, тоже търговецъ въ Виена, той имаше приготвени 2000 минца, като ми каза, че 1500 сж отъ него (Райнова), а 500 сж отъ Атанасъ Михайловъ и Паница. Даде ми ги въ джантичка, и ми каза върви въ Бѣлградъ, прѣдай ги на Раковски, пригответе добръ свѣтото дѣло, а отъ послѣ ще има да се проводятъ още пари. Но Райновъ каза още, че тѣ иматъ голѣмо довѣрие въ мене, че азъ ще внимавамъ добръ, щото Раковски да върши добръ и справедливо това свѣто дѣло. Отъ това азъ разбрахъ, че Богориди е изказалъ прѣдъ тѣхъ своето съмнѣние и недовѣрие къмъ Раковски. Така се раставихме приятелски и съ голѣми надежди за нашето свѣтло бждаще.

На втория день сутринята азъ заминахъ за Бѣлградъ. Прѣдадохъ паритѣ на Раковски, като му казахъ, че виенскитѣ бѣлгари и Богориди те поздравляватъ много радушно, и те молятъ да се работи бързо и добръ за по-скорошното приготвление на въстанието, че Богориди се обѣщалъ да дойде въ Бѣлградъ, и че ще заминемъ сички съ въстаницитѣ.

Тукъ азъ намѣрихъ надошле вече нѣколко момчета, па и други започнаха да дохождатъ отъ Румжния и Бѣлгария, да постѣпятъ като въстаници. Работата се започна отъ сички страни съ едно неописуемо въодушевление.